

forbindende med Hensyn til deres Forhold til Trediemand. Foraauidt imidlertid denne §, saaledes som den af Folketinget blev vedtaget, gaaer ud paa, at, naar Anmeldelse og Offentliggjørelse om Tilbagekaldelse eller Forandring af den oprindelige Anmeldelse havde fundet Sted, skulde Trediemand ingenfinde kunne paaistaee, at den oprindelige Anmeldelse ligeoverfor ham endnu skulde betragtes som forbindende, hvilket, om det end ikke tydeligt fremgaaer af Ordene, dog sikkert har været Bestemmelsens Mening, vilde det vistnok i mange Tilfælde kunne medføre stor Ubillighed, og man har derfor fundet det rettere, saaledes som af Landsøver- samt Hof- og Stadsretten anbefalet, at forandre denne Bestemmelse derhen, at de offentliggjorte Anmeldelser om Forandringer eller Tilbagekaldelser efter en vis Frist skulle være ubetinget gyldige ligeoverfor Trediemand, medens det med Hensyn til de efter Anmeldelsen, men forinden Udløbet af den nævnte Frist indgaaede Retshandler vil berøe paa, om Trediemand maa antages at have handlet i god Tro til, at det tidligere Forhold endnu var bestaaende.

ad § 3.

Som det vil sees, er denne § omændret i Henhold til § 1, og der er derfor ei heller fundet Anledning til at bibeholde den Bestemmelse, at det nye Firma skal adskille sig fra enhver Andens personlige Navn paa samme Sted; hvorimod dens første Membrum i det Hele er affattet overensstemmende med det af tvende Medlemmer af Folketingsudvalget stillede Forslag.

ad § 4.

Naar det heri er bestemt, at i Tilfælde af Dødsfald Voet eller Arvingerne kunne tage Bestemmelse om Firmaets Fortsættelse m. v., dog kun i et Tidsrum af et Aar fra Dødsfaldet at regne, hvorimod Firmaet betragtes som ophævet, naar der ikke inden den nævnte Frist er sket nogen Anmeldelse om Firmaets Overgang, er det for at sikre Overholdelsen af denne Regel anset nødvendigt at optage en Bestemmelse,

hvorved det befales, at Anmeldelse om Dødsfald skal ske til Dvirgheden.

ad § 10.

I § 10 af det af Folketinget vedtagne Lovforslag blev der optaget en Bestemmelse om, at, hvor en Sø- og Handelsret bliver oprettet og træder i Virksomhed, overtager denne Ret Dvirghedens Forretninger for den Kreds, hvori den har dømmende Myndighed. En saadan Bestemmelse har Ministeriet ikke fundet det rigtigt at optage i det foreliggende Lovudkast. Idet man i denne Henseende iøvrigt maa henviser til de Grunde, der forrige Aar under Lovforslagets Behandling bleve anførte imod en saadan Bestemmelse, skal man bemærke, at det ikke blot i sig selv synes principstridigt at henlægge nye administrative Forretninger til en Domstol, men at Saadant endog er i ligesrem Modstrid med Grundsætningerne i Grundlovens § 76. Det vilde derhos vistnok være saameget mere besynderligt at henlægge de omhandlede administrative Forretninger under Sø- og Handelsretten, som de ofte vilde angaae Forhold, der Intet have at gøre med Sø- og Handelsretsforhold, ligesom ogsaa Bestemmelsen vilde lede til et meget unaturligt Forhold i Tilfælde af Paaante. Naar det nemlig i § 12 af det af Folketinget vedtagne Lovforslag er bestemt, at Anke over Dvirghedens eller Sø- og Handelsrettens Beslutning om Anerkjendelse eller Ikke-Anerkjendelse af et Firma skal rettes til Indenrigsministeriet, uden at Bedkommendes Afgang til at faae Spørgsmaalet afgjort ved Rettergang derved indskrænkes, vil den Ret, for hvilken en saadan Sag vil være at indbringe, snart være selve Sø- og Handelsretten, snart den almindelige Ret, t. Ex. naar Dvirgheden formenes at have overtraadt sin Kompetence ved at negte Anerkjendelsen af et Firma paa Grund af formentlig Mangel ved Anerkjendelsen; men ligesom det vistnok vilde være unaturligt, om der til Sø- og Handelsretten skulde kunne appelleres en af samme Ret i dens Egenkab af Dvirghed tidligere afgiven Beslutning, saaledes turde det være end mere ubelødig, om Klage over en af Sø- og Handels-